

همه دنیای اسلام باید به مردم فلسطین کمک کنند

رهبر انقلاب به شیخ زکزاکی: فلسطین و غزه مظهر قدرت اسلام هستند

سیاسی بعد از قرن‌های متمادی را یکی از وجوه قدرت اسلام برشمرد و تاکید کرد: جمهوری اسلامی از زمان تاسیس تاکنون روز به روز قوی‌تر شده و در آینده نیز قوی‌تر از حال، خواهد شد.

رهبر انقلاب فعالیت‌های اسلامی در دنیا را روز به روز در حال گسترش خواند و افزود: امروز حرکت اسلامی در نقاط مختلف دنیا همچون آفریقا، آسیا، اروپا و شمال آمریکا در حال گسترش است و با عنایت خداوند، موفقیت‌های این حرکت با قدرت بیشتری ادامه خواهد شد.

رهبر انقلاب اسلامی در بخش دیگری از سخنان خود دیدار با شیخ زکزاکی و خانواده وی را بسیار خوشحال کننده خواند و خطاب به آنان گفت: شما مصداق مجاهد حقیقی فی سبیل الله هستید و امیدواریم که بتوانید مجاهدت خود را ادامه دهید. شیخ ابراهیم زاکزاکی رهبر جنبش اسلامی در نجره و همسر وی نیز در این دیدار با ابراز خرسندی فراوان از این دیدار، احساسات خود را غیرقابل توصیف خواندند و گفتند: امیدواریم با دعاها و نیایش‌ها و تلاش‌ها و مجاهدت مسلمانان، اسلام روز به روز گسترش بیشتری بیابد.

دنیای اسلام وظیفه دارند به مردم فلسطین کمک کنند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای تشکیل نظام اسلامی در ایران و شکل‌گیری حکومتی بر مبنای تفکر اسلام

خواهد رفت و منجر به پیروزی کامل فلسطینی‌ها خواهد شد. رهبر انقلاب اسلامی خاطر نشان کرد: همه در

رهبر معظم انقلاب تاکید کرد: قضایای روزهای اخیر فلسطین به‌ویژه بمباران‌ها و شهادت زنان و کودکان و مردان، دل انسان را مجروح می‌کند اما بخش دیگری از این قضایا نشان دهنده قدرت باور نکردنی اسلام در فلسطین است. به گزارش خبرگزاری خیران‌الین از پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار شیخ ابراهیم زکزاکی رهبر جنبش اسلامی نجره و همسر وی، با قدرتی از مجاهدت‌های وی و خانواده‌اش، قدرت روز افزون اسلام در جهان به‌رغم طوفان‌های گسترده را نتیجه مجاهدت‌ها دانستند و با اشاره به شرایط فلسطین اشغالی و به‌ویژه غزه گفتند: امروز یکی از مظاهر قدرت اسلام همین مسائلی است که در فلسطین در حال روی دادن است.

رهبر انقلاب تاکید کرد: قضایای روزهای اخیر فلسطین به‌ویژه بمباران‌ها و شهادت زنان و کودکان و مردان، دل انسان را مجروح می‌کند اما بخش دیگری از این قضایا نشان دهنده قدرت باور نکردنی اسلام در فلسطین است و با عنایت خداوند متعال این حرکتی که در فلسطین آغاز شده است، به پیش

خبر

قالیاف: کی می‌خواهیم اقتصاد برق را حل کنیم

رئیس مجلس شورای اسلامی گفت: الان بخش خصوصی تولیدات برق داشته و بدهی دارد و پولش را نمی‌دهیم، کی قرار است اقتصاد برق را حل کرده و بخش خصوصی را وارد کنیم.

به گزارش ایسنا، محمدباقر قالیباف در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی و در زمان بررسی بندی از لایحه برنامه هفتم توسعه مربوط به اعطای مجوز به بخش خصوصی برای صادرات برق اظهار کرد: طبق ماده ۱۷ قانون مانع زدایی از توسعه برق، وزارت نیرو بعد از اطمینان از تامین برق مورد نیاز داخلی و طبق برنامه اعلامی مجوز می‌دهد. پس این بند باعث ایجاد رانت به بخش خصوصی نخواهد شد.

وی ادامه داد: بخش خصوصی با پول خود برای ما نیروگاه می‌سازد و برق تولید می‌کند بعد مکلف می‌شود در زمان پیک مصرف برق را به شبکه داخلی داده و وقتی هم که پیک مصرف نیست حداقل ۹۲ هزار اسمی و ۷۲ هزار عملی تولید داریم. گاهی هم که در پیک مصرف قرار نداریم ۱۶ هزار مگاوات اضافه تولید برق داریم که می‌توان صادر کرد منتها پول را براساس مصرف می‌گیریم اما بدهی‌ها داده نمی‌شود اکنون به بخش خصوصی تولید برق بدهی داریم اما پول‌ها داده نمی‌شود. کی قرار است اقتصاد برق را حل کنید و بخش خصوصی وارد شود؟

رئیس مجلس شورای اسلامی با بیان این‌که این بند کمکی به دولت است، اضافه کرد: ما تا زمانی که بخواهیم با پول دولت نیروگاه افزایش بدهیم، عقب می‌مانیم نتیجه آن می‌شود که صنعت می‌خواهد.

مجوز مجلس به وزارت راه برای اعطای زمین به بخش خصوصی برای ساخت شهرک‌های مسکونی

وزارت راه و شهرسازی مکلف شد نسبت به تامین زمین برای اجرای طرح‌های حمایتی ساخت مسکن یا احداث شهرک‌های مسکونی توسط بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی با اولویت تعاونی‌های مردمی اقدام کند.

به گزارش ایسنا، نمایندگان مجلس در جلسه علنی نوبت عصر امروز و در ادامه بررسی جزئیات لایحه برنامه هفتم توسعه بند (ت) ماده ۵۰ این لایحه را تصویب کردند.

طبق این مصوبه، به منظور زمینه‌سازی و تسهیل دسترسی به مسکن مناسب به ویژه برای افراد واجد شرایط مسکن و در راستای ارتقای کمی و کیفی سکونت و در اجرای قانون جهش تولید مسکن مصوب ۷/۵/۱۴۰۰ وزارت راه و شهرسازی مکلف است اقدامات زیر را در طول برنامه انجام دهد:

ت- از طریق توافق با مالکین اراضی غیردولتی فاقد کاربری مسکونی با رعایت ماده ۸ قانون جهش تولید مسکن نسبت به تامین زمین برای اجرای طرح‌های حمایتی ساخت مسکن یا احداث شهرک‌های مسکونی توسط بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی با اولویت تعاونی‌های مردمی و با رعایت ضوابط وزارت راه و شهرسازی اعم از رعایت سرانه‌های شهری و تامین خدمات زیربنایی و روتینایی مورد نیاز و سایر قوانین و مقررات اقدام نماید.

آیین‌نامه اجرایی این بند شامل دامنه کاربرد و شیوه توافق با مالکین اراضی غیردولتی طرف شش‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت راه و شهرسازی تهیه می‌شود و به تصویب شورای عالی معماری و شهرسازی می‌رسد.

در نامه‌ای به رئیس‌جمهور

توانگر: خروج فولاد و سیمان از بورس باعث فساد و افزایش قیمت می‌شود

است، اصلاح سازوکار عرضه در بورس کالا منطقی‌تر نیست؟ اگر قرار نیست با حذف بورس کالا، بازار و یا سامانه خاصی در این زمینه جایگزین شود، تنها دو راه پیش رو است:

- یا عرضه فولاد و سیمان به طور مستقیم توسط عرضه‌کننده و خرید به طور مستقیم از سوی متقاضی
- یا تعیین سازوکار دولتی و ابلاغی برای سهمیه خرید و فروش به هر دو شرکت‌های عرضه‌کننده و خریداران فولاد و سیمان
ازای شرکت‌های عرضه‌کننده و خریداران فولاد و سیمان
هر دو این روش‌ها تبعات منفی جدی به‌دنبال خواهد داشت. متقاضیان فراوان و محدود، در چنین بازارهایی عرضه‌کننده، قدرت بیشتری برای ایجاد انحصار و افزایش قیمت دارد. سازوکار بورس کالا از جهت این که شرکت‌ها را ملزم به ارائه برنامه آینده خود برای عرضه کالا می‌کند، این اشکال را تا حد قابل توجهی رفع کرده است اما در نبود نهاد تنظیم‌گری چون بورس کالا، عرضه مستقیم محصول از سوی شرکت‌های تولیدکننده موجب می‌شود تا چگونگی و میزان عرضه کالا در اختیار چند شرکت بزرگ فولادی و سیمانی باقی بماند و شرایط به گونه‌ای پیش خواهد رفت که مصرف‌کننده متضرر می‌شود.

راهکار دیگر در سپردن سازوکار عرضه فولاد و سیمان به دولت و وزارت راه و شهرسازی نیز تبعات فراوانی به‌دنبال دارد. اگر این وزارتخانه قرار باشد سامانه‌ای برای این منظور در نظر گیرد، بستر بورس کالا که وجود دارد و در صورت وجود ایراد و اشکال می‌تواند با اصلاحات، مبنای کار قرار گیرد.

اگر هم قرار باشد این کار در بستری غیرشفاف و با تعیین سهمیه و حواله برای عرضه‌کنندگان و متقاضیان انجام شود، بستری غیرشفاف و مستعد فساد و زردوند ایجاد می‌کند که به‌هیچ وجه در شأن دولت انقلابی نیست و خروجی نهایی این بستر پر از فساد، ناکارآمدی و در نتیجه افزایش قیمت خواهد بود.

تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور» و «بند الف ماده ۲۲ قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران» از جمله قوانینی است که به صورت مشخص الزام به عرضه محصولات مختلف در بورس کالا را ایجاد کرده است. در چنین شرایطی یک مسئول نمی‌تواند و حق ندارد بدون توجه به این الزامات قانونی صریح، نسخه خروج از بورس کالا را بیچسبند. هرگونه اقدامی در این زمینه صرفاً در صورت تغییر قوانین، و مجوز از مجلس شورای اسلامی، شدنی است و اظهارات وزیر و مسئولان محترم وزارت راه و شهرسازی درباره خروج فولاد و سیمان از بورس کالا در مغایرت صریح با طیف وسیعی از قوانین قرار دارد و نباید یک مقام اجرایی به خود اجازه دهد اجرای چنین اقدام غیرقانونی را مطالبه کند.

۲- نامشخص بودن روش جایگزین:
فارغ از مغایرت صریح درخواست وزارت راه و شهرسازی، سوال مهم این است که نسخه جایگزین آقایان برای عرضه فولاد و سیمان چیست؟ اگر قرار باشد عرضه فولاد و سیمان در بورس کالا منتفی شود، آیا قرار است بازار مشابهی برای عرضه این محصولات شکل گیرد؟ اگر چنین

عضو ناظر مجلس در شورای عالی بورس و اوراق بهادار خروج فولاد و سیمان از بورس کالا را منجر به عدم شفافیت، فساد، ناکارآمدی و افزایش قیمت دانست و تاکید کرد: اظهارنظرهای غیرکارشناسی بر بازار سرمایه تاثیر منفی می‌گذارد.

به گزارش ایسنا، متن نامه مجتبی توانگر عضو کمیسیون اقتصادی مجلس به سید ابراهیم رشتی رئیس‌جمهور به این شرح است: «طی هفته‌های گذشته، اظهارات وزیر محترم و برخی مقامات وزارت راه و شهرسازی درباره اصرار بر خروج فولاد و سیمان از بورس کالا نگرانی‌هایی را ایجاد کرده است که این مسئله می‌تواند منجر به فشارهای غیرمنطقی و قیمت‌گذاری دستوری بر دو صنعت مهم فولاد و سیمان و خروج این کالا از بازار شفاف "بورس کالا" و ورود در عرصه‌های غیرشفاف و همراه با رانت شود.

بر همین اساس، لازم دانسته شد مخاطرات خروج فولاد و سیمان و دلایل ضرورت باقی ماندن این دو محصول در بورس کالا را خدمتتان عرض نمایم:

۱- الزامات قانونی مرتبط با بورس کالا:
بورس کالا براساس قوانین متعددی مرجع اصلی عرضه کالاهای پایه در کشور است.

قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، «ماده ۱۷ قانون "توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید در راستای تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی»، «ماده ۱۸ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید در راستای تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی»، «ماده ۶ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید در راستای تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی»، «ماده ۳۳ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی»، «تبصره ۴ ماده ۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی»، «بند ۲ تبصره ۴ ماده ۱۹ قانون رفع موانع

موانع فرهنگی و فناوریانه ای کمتر شده است و موانع فیزیکی و سخت افزاری بیشتر مانع حضور فیزیکی نابینان در جامعه است.

■ مانع آخر

طبق آمارهایی که نمی‌توان چندان به آنها اتکا کرد، با وجود سهم ۱۵ درصدی معلولان از جمعیت شهری کشور، اما، معمولاً کمتر می‌توان حضور این افراد را در سطح شهرهای کشور مشاهده کرد در حالی که می‌توان گفت معادله مجهولی در این میان وجود دارد به طوری که حضور کم‌رنگ تر قشری که می‌تواند به عنوان سرمایه انسانی جامعه محسوب گردد دلایل مختلفی از جمله عدم مناسب سازی معابر، کم سلیقگی در معماری و مبلمان شهری، نگاه نامناسب جامعه و کم توجهی به نیازهای نابینان دارد.

با این تفاسیر، نبود امکان استفاده از وسایل نقلیه عمومی و نیز عبور و مرور از خیابان یکی از مهم ترین معضلات نابینان است و با وجود قانونی شدن حق تقدم عصای سفید، اما همچنان کمترین توجه به این موضوع صورت می‌گیرد که ضرورت فرهنگ سازی های مدون و برنامه ریزی شده را نشان می‌دهد که فعلاً خبری از آنها نیست.

آیا به راستی امروزه در مدارس کشور قانون عصای سفید را آموزش می‌دهند؟ آیا آینده سازان می دانند رودکی شاعر بزرگ ما که هزار سال پیش می زیسته نیز نابینا بوده اما این نقص هیچگونه تاثیری بر زندگی او نداشته است؟

در حقیقت با یک نگاه گذر بنا بر جامعه در می یابیم که فرهنگ پایینی در برخورد با نابینان وجود دارد لذا باید برای نوجوانان و جوانان در نحوه مواجهه با دارندنده عصای سفید آموزش داده شود تا چند سال دیگر مردم هنگام رانندگی تا عصای سفید دیدند از سرعت خود بکاهند و راه را برای عبور نابینان باز کنند.

در واقع، عصای سفید می تواند ضامن جان و سلامت یک نابینا باشد لذا اگر عصای سفید را نینیم این ما هستیم که نابینان را و اگر نابینایی شخص نابینا دست خود او نبوده این نابینایی در عین بینایی از آن دست ندیدن هاست که سزاوار سرزنش است.

به این ترتیب، نابینان کشورمان نیازی به ترحم ما ندارند و اصلا هم تمایل ندارند آنها را روشنندل خطاب کنیم، فقط یک خواسته دارند؛ حقوق اجتماعی نابینان را به رسمیت بشناسیم و رعایت کنیم که کمترین آنها توجه به نماد عصای سفید است!

اکنون نابینان به دنبال فناوری های نوین برای تسهیل زندگی خود هستند اما نابینان بدشانس ایرانی هنوز هم که هنوز است دغدغه مناسب سازی شهری را دارند تا مبدا هنگام عبور از پیاده رو ناگهان با داربست، موتورسیکلت، بساط دستفروشان، تیر برق و حتی خودروی پارک شده برخورد نکنند! به گفته کارشناسان جامعه شناسی، گره کور مناسب سازی معابر شهری در ایران به این آسانی ها باز نمی‌شود؛ از معابر گرفته تا ساختمان های اداری و سیستم حمل و نقل و غیره هنوز برای استفاده جامعه افراد دارای معلولیت اعم از نابینان، ناشنوایان و غیره آماده نبوده و در حقیقت، خود شهرها معلول هستند...

قشر نابینای کشور امیدوار بود.

صافی یکی از مشکلات اشتغال نابینان را مناسب سازی فیزیکی عنوان کرد و ادامه داد: در حوزه نابینایی باید مناسب سازی های فرهنگی و فیزیکی در جامعه اتفاق بیفتد که این مناسب سازی ها می‌تواند در حوزه نرم افزاری یا کتاب های ویژه نابینان باشد.

وی اضافه کرد: امروزه ابزارهای مختلفی به واسطه رشد فناوری برای ارتقای توانمندی نابینان ایجاد شده است که از جمله آنها می‌توان به اپلیکیشن های متنوعی که برای نابینان طراحی شده است، اشاره کرد.

این فعال حوزه کارآفرینی قشر معلولان تاکید کرد: برای حضور موثر نابینان در محل کار مناسب سازی فیزیکی باید صورت بگیرد، لذا سیستم حمل و نقل باید مناسب سازی شود و همچنین مناسب سازی گفتاری و هشدارهای احتمالی از طرق مختلفی باید همزمان اتفاق بیفتد.

صافی با اشاره به اینکه نابینان کارهای خود را بیشتر از طریق حس شنوایی و حس لامسه انجام می‌دهند تاکید کرد: اکنون به لطف توسعه، کارآفرین ها و کارفرماها می‌توان به آینده اشتغال

یکی از گلابه های بجای نابینان کشور قضیه نادیده گرفتن یا نادیده گرفته شدن حرمت انسانی آنهاست که کارشناسان بر فرهنگ سازی آن تاکید دارند

چالش های اجتماعی نابینان کشور به بهانه روز جهانی عصای سفید از زاویه "عصر آزادی"

گره کور مناسب سازی معابر!

عصر آزادی / شهرام صادق زاده

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد موسوم به یونسکو و شورای جهانی نابینان در جلسه ای مشترک در سال ۱۹۵۰ میلادی قانون عصای سفید را بررسی و تصویب کردند تا روز ۱۵ اکتبر برابر با ۲۳ مهر ماه به عنوان روز جهانی عصای سفید در جهت تکمیل نابینان گرامی داشته شود اما مشکلات این قشر مهربان و باهوش برای تامین حداقل ترین موارد زندگی روزمره گمانا پابرجاست. در گفتگو با قشر نابینای کشور به این نتیجه می‌رسیم که خواسته اصلی نابینان در ایران متفاوت تر از نابینان دیگر کشورها نیست اما مسئله اصلی این است که در کشورها پیشرفته اروپایی و حتی همسایه غربی ما، هم

حوزه اشتغال مرتبط با این توانمندی آنها، فرصت شغلی در اختیار آنها قرار می‌گیرد لذا آموزش های حوزه اشتغال نابینان را باید به سمت مشاغلی برد که رویکرد ارتباط گیری اجتماعی در آنجا قوی تر باشد. "محمدحسن صافی" افزود: مشاغلی مانند

حوزه اشتغال مرتبط با این توانمندی آنها، فرصت شغلی در اختیار آنها قرار می‌گیرد لذا آموزش های حوزه اشتغال نابینان را باید به سمت مشاغلی برد که رویکرد ارتباط گیری اجتماعی در آنجا قوی تر باشد.

"محمدحسن صافی" افزود: مشاغلی مانند

■ مانع اول

نخستین تلاش ها در زمینه آموزش نابینان در ایران به سال ۱۲۹۹ شمسی مربوط می‌شود و نام پرافتخار تبریز در آن نقش می‌بندد به طوری که در این سال، کار تعلیم و تربیت دانش آموزان نابینا یا جذب ۵ دانش آموز نابینا در مدرسه ای در تبریز آغاز شده و توسط شخصی به نام یاستور ارنتست کریستوفل توسعه می‌یابد و تا ۲۰ سال بعد، آموزش نابینان تبریز که تنها مرکز آموزش نابینان در ایران آن زمان محسوب می‌شد مشغول ارائه خدمات آموزش و تربیت حرفه ای به نابینان بود و تعداد دانش آموزان نابینای تحت پوشش آن مرکز به ۴۵ نفر می‌رسید.

بر اساس آمارها بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار نابینا و کم بینا در سطح کشور وجود دارد که البته نمی‌توان بر رقم آن اتکا نمود زیرا یکی از دلایل نبود آمار واقعی به این خاطر است که هنوز هم با وجود فعالیت ها و اقداماتی که دولت و موسسات برای تغییر دیدگاه به این افراد در جامعه انجام داده‌اند اما، نابینان همچنان به وسیله خانواده هایشان پنهان می‌شوند و حتی در سرشماری ها نیز جا می‌مانند.

نکته قابل تامل این است که انتقاض آماری از تعداد دقیق نابینان در استانهای مختلف ایران نقص بزرگی است که حکایت از آن دارد که جامعه، چشم‌انداز را بر روی نابینان می‌بندد و هرچند سازمان بهزیستی تعدادی از آنها را با وجود مشکلات جاری تحت پوشش قرار داده است ولی اصل موضوع این است که خانواده ها باید نسبت به معلولیت فرزندانشان آگاه تر شده و دیدگاه خود را تغییر دهند که در آن صورت، خدمت بزرگی به جامعه انجام می‌دهند.

یکی از گلابه های بجایی که نابینان مناطق مختلف کشور ما دارند قضیه نادیده گرفتن یا نادیده گرفته شدن حرمت انسانی آنهاست! شاید در برخورد با این افراد از زبان برخی ها شنیده باشیم که از واژه هایی مانند عاجز، کور یا حتی علیل برای آنها استفاده می‌کنند در حالی که یک فرد نابینا، فقط نابیناست و نیاز به درک ما دارد نه اینکه با دل‌سوزی یا ترحم و حتی عبارات متغلفانه بر فشار روانی او بیفزاییم لذا تازمانی که توانیم از مرز جسم عبور کنیم نمی‌توانیم ارتباط درستی با این عزیزان را حتی دیگر معلولان جامعه برقرار نماییم.

■ مانع دوم

یک فعال اشتغال و کارآفرینی حوزه معلولان معتقد است افراد نابینا قدرت بسیار بالایی در خصوص ارتباط گیری اجتماعی دارند و معمولاً در